

KÜRTÖS

XV. évfolyam 8. szám

Közéleti havilap

2017. augusztus

Ára 0,40 EUR 150,- Ft

Fábry Zoltánra emlékezve

Százhusz évvel ezelőtt született Fábry Zoltán Stószon (1897-1970). Ki is volt Fábry Zoltán? Sajnos fel kell tennünk ezt a kérdést is, mert az 1972-ben elindított Fábry Napok résztvevőin és azon tisztelőin kívül, akik személyesen is ismerték őt, nem nagyon ismeri társadalmunk és a felnövő ifjúság sem, ki is volt ő valójában. Ha biztos jövőképet akarunk megalkotni, megteremteni magunknak, akkor ismernünk kell történelmi múltunkat, hagyományainkat. Ide tartozik Fábry Zoltán is, nélküle nem volna teljes ismeretünk, sőt élete, munkássága

ma is példakép lehet, akár politikusaink részére is, mert az általa megfogalmazott és leírt példák, sorsok nagy bölcsességeket rejtenek, és segítenek éleesebbé tenni azokat a képeket, amelyeket ma már alig vagy csak nagy ritkán veszünk elő.

Tavaly decemberben az a kivételes kitüntetés ért, hogy a Csemadok tisztviselőjeként beszédet mondhattam sírja felett. Ma is elővesz a szívdobogás, hogy méltatlanul olyan emberek előtt kellett róla megemlékeznem, akik tölem hatványozottabban többet tudnak róla, személyesen is ismerték őt. A sors útjai kifürkészhetetlenek, ennek kapcsán én is többet tudtam meg Fábryról, Fábrytól is. Az alábbiakban azonban olyan emberektől idéznék, akik személyesen találkoztak vele, közéletünk ismert személyiségei.

Batta György (költő) megemlékezésében úgy ír róla mint a második világháború utáni Csehszlovákiában élő magyar nemzeti közösség szellemi vezetőjéről. Mindig a kiszolgáltatott embert védi az embertelenségben, s a béke igaza mellett érvel. Együttérez a második, még szörnyűbb világégés után megnyomorított magyarokkal - nagyszüleinkkel, szüleinkkel, velünk. Tisztelik, becsülik, szeretik őt, mert igazat mond, mert becsületes, mert mindnyájunkért áldozatot hoz. Halála hírére azonnal írógépjéhez ült, és percek alatt verset írt: „Kidőlt a legszebb stószí fenyő. Gyökereit elszaggatták a háborúk és a kórok. Zöld füstje nem birkózik már az ég kék gyepén hirosimai gombákkal. Szép törzsét fekete köldökzsinórral magához hurkolta a halál. Hangtalan zuhant az éjszakai földre - föl ne verje a rigókat. Kidőlt a legszebb stószí fenyő - ragyogó zöldje minden erdőből hiányzik!”

(Folytatás a 12. oldalon)

Halljad bús magyar nép! nagy időkben régen,
Csillag fénylett ott a kéklő magyar égen.
E csillag volt népünk atyja,
A hon most is hön siratja:
Hol vagy, István király?

Szent jobbod tevő le országunk alapját,
Krisztusnak hitére térítéd, kik lakják.
Árpád fáját beoltottad,
Oltó ágát mennyből hoztad:
Hol vagy, István király?

Véren vett hazánknak tündöklő napfénye!
Légy a mi bizalmunk aranyos tőkéje.
E hon testét, mely merő seb,
Palástoddal befödözzed:
Hol vagy, István király?

Kérdd Istent, hogy szálljon hazánkra boldogság,
Áldással újítsa, mint harmat a rózsát.
Segedelmet tőled várunk,
Légy te a mi szikla várunk:
Hol vagy, István király?

Szánd meg árváidat magyarok védszentje!
Hogy szép hazánk fogytig jóvoltodat zengje.
Fogadd e népet öröködbe,
Mint tűzoszlop, járj előtte:
Hol vagy, István király?

Jobbodat az Isten rothadástól menté,
Hogy szép példád itten tenne minket szentté.
Légy nemzetünk pártfogója,
Kérdd Istent, hogy védje, óvja:
Oh, szent István király!

„Nyelvem, mely az emberi hang egyik legcsodálatosabb hangszere volt, kihágási objektummá szürkült. Újság a bűnös nyelvén nem jelenhet meg, rádiót tilos hallgatnom. Lekonyult fejfel járok, és némán, és ha lehet, ki sem mozdulok emberek közé. Vak, süket és mozdulatlan gettőélet ez mindenképpen: a jogfosztott emberek szégyen- és félelemterhes élete. És az ok? Egyetlen tény, vádak vádja: magyarságom.”

Fábry Zoltán: A vádlott megszólal

A nemzeti összetartozást és össze-tartást jelképezi a Magyarok Kenyere kezdeményezés. A program Pécsről indult még 2011-ben. Megálmodója Korinek László akadémikus-jogászprofesszor volt, Pécs városa pedig rögtön az ügy mellé állt. A Magyarok Kenyere alapanyaga az anyaországi és a határon túli magyar gazdák által megtermelt, majd összeöntött búza.

A program végső célja karitatív: a rászoruló gyermekek étkeztetésének támogatása. Sikere és az adományozott gabona mennyisége pedig évről évre növekedett. Egyre több magánszemély, mezőgazdasági szövetkezet, vállalat, egyesület és önkormányzat támogatta a kezdeményezést. Míg az első évben, 2011-ben úgy 10 tonnányi búza gyűlt össze, 2016-ban ez a mennyiség már elérte az 515 tonnát. Ennyi búzaadományt 26 malom őrölt liszté, amelyből 385 tonna kenyér sült.

Sok millió búzaszem, egy nemzet

Felvidék magyarlakta területeiről az idén is adományoztak búzatermésükből a jó szándékú gazdák és szervezetek. Így lesz a Magyarok Kenyerében szülőföldünk íze is. A felvidéki Összeöntés Ünnepe, vagyis a búzaadományok jelképes egyesítése, augusztus 3-án a gútai tájház udvarán került megrendezésre a Gazda Polgári Társulás szervezésében. Nem véletlenül ott, hiszen a városban működik Közép-Európa egyik legnagyobb malma, tavaly pedig gútai kovász kelesztette a Magyarok Kenyerét. Az ünnepségen beszédet mondott többek

között Korinek László ötletgazda, Menyhárt József, a Magyar Közösség Pártja elnöke, valamint Horváth Árpád, Gúta város polgármestere. **Szűkebb hazánkat, Palócföldet Nagy Mihály az MKP, Pölhös Vendel pedig a gazdák részéről képviselte.** A kultúrműsor és a búza megáldása után a jelenlévő gazdák a jelképes részeket összeöntötték.

Innen kezdve a felvidéki búza is elindult jótékony útjára, hogy először a Kárpát-medencében összegyűjtött „tár-saival” egyesüljön valahol Veszprém

megyében augusztus 13-án, az Összeöntés Ünnepe. Küldetését talán legkifejezőbben Böjte Csaba fogalmazta meg még 2011-ben, amikor a maradék lisztet árvaházának adományozták, miszerint ő ezt a lisztet gyermekmosolyra és magyar szóra fogja váltani.

PV

Állapotfelmérés

A Mezőgazdasági és Régiófejlesztési Minisztérium, valamint a Szlovák Agrárkamara képviselői dél-szlovákiai körútjuk utolsó állomásaként július 21-én Ipolynyéken találkoztak a járás gabona-termesztő gazdáival, hogy felmérjék a repce és a gabonafélék ideai terméshozamát.

A minisztérium és az agrárkamara képviselői érdeklődéssel hallgatták a jelenlévő gazdák tájékoztatását az ideai terméshozamok alakulásával kapcsolatban. Mint elmondták, az elmúlt évekhez viszonyítva átlagosan 25 százalékkal alacsonyabb volt a gabonafélék hozama, de fontosnak tartották megemlíteni, hogy helyenként még ennél is gyengébb termést takarítottak be.

Csicsai Gábor, az agrártárca államtitkára pedig arról tájékoztatta a gazdákat, ahogyan a gyümölcstermelők esetében igyekeztek ellensúlyozni a fagykárokat, úgy a gabonatermelők esetében is keresik a kompenzáció lehetőségét az alacsony terméshozamok miatt.

-bgy-

Menedéket Jumurdzsáknak?

Amikor annak idején - újra és újra - elolvastam Gárdonyi Géza „Egri csillagok” című örökbecsű regényét, úgy gondoltam, ez egy olyan mű, amelyben tisztán megkülönböztethető a Jó és a Rossz. A Jó oldalon áll a hazáját védő Bornemissza Gergely és Dobó István, míg a Gonoszt a hódító törökök és a kegyetlen Jumurdzsák testesítette meg számomra.

Ma „multikulturális” és „toleráns”, a „másságot” mindenek fölött tisztelő világunkban úgy tűnik, elmosódtak a Jó és a Rossz közti határvonalak. A szélsőséges relativizmus útvesztőiben tévelygő modern ember úgy gondolja, már nincs a hagyományos értelemben vett Jó és Rossz, mert minden csak viszonylagos. Ami nekem jó, azt a másik talán negatívan értékeli.

Úgy tűnik, ma már nem mindenki számára jelent hősi cselekedetet az egri vár védőinek magatartása, akik egykor magyar hazájukért és keresztény hitükért „Jézus, Mária!” kiáltással szálltak harcra a vérszomjas török hódítókkal szemben.

Jézus azt mondja: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért.” Az egri vár védői életüket adták: övéikért, nemzetükért, hazájukért. Nem gyűlöletből vagy érdekből gyilkoltak, hanem jogos önvédelemből voltak kénytelenek ölni, szeretteik miatt. Választhattak volna más utat is: „menedéket” adhattak volna a „szegény” Jumurdzsáknak, feladhatták volna a várat és felvehették volna a muzulmán hitet.

Megváltozott értékrendű korunkban bizonytalannak

olyan „toleranciát” hirdető aktivisták, akik Bornemissza Gergely mai követőit intoleránsnak és kirekesztőnek bélyegeznék és követelnék, hogy adjunk menedéket a „jobb megélhetés” reményében érkező Jumurdzsák-utódoknak. Elképzelhetjük, mi lenne a sorsa a várnak, ha beengednénk őket...

Sajnos, egyre inkább úgy tűnik, feledésbe merülnek az olyan erények és értékek, mint a hazaszeretet, önfeláldozás, bátorság, egyeneslelkűség. Sokak szerint nem kifizetődő ezeknek az értékeknek a követése. A keresztény-nemzeti hagyományaink köveiből épített vár alapjait „titkos fereg rágja”. De mi ne csüggedjünk, mert ez a vár még nem dőlt össze - még nem sikerült a sátni erőnek minden keresztény értéktől megfosztaniuk nemzetünket.

Dobó Istvánnak a végső küzdelem előtt mondott szavai bátorítsanak bennünket, keresztény magyarokat a mai pogány istentelenség minden támadásával szemben: „Megesküdünk, hogy a várat meg nem adjuk. Eskünk megállottuk. Úgy dacolt a vár eddig az ostrommal, mint tenger viharával a tengerben álló kőszikla. Büntelen lélekkel kell küzdenünk a várnak és hazánknak a megmaradásáért! Példátlan az a küzdelem, amellyel megtartottuk a várat. Bízom a lelkünk erejében, bízom Szűz Máriában, aki Magyarország patrónája, bízom Szent István királyban, akinek a lelke vele van mindig a magyar nemzettel, és legjobban bízom magában az Istenben! Induljunk, testvéreim!”

Dr. Karaffa János, Forrás: Hírek.sk

Kedves olvasó!

Arról, hogy mi, magyarok itt, az Ipoly bal partján fogunk, hogy a magyar nyelv, a magyar kultúra visszaszorul, hogy mennyire fontos a magyar iskola, az anyanyelvi oktatás, a Kürtös már sok buzdító írást és szintén a negatívumokkal kapcsolatos bíráló véleményt leköszölt. Én most se kritizálni, se bírálni nem akarok, én egyenesen észet szeretnék osztani, mert vannak dolgok, amelyekhez nem kell pénz, nem kell munka vagy nagy törődés, egyszerűen megoldhatók, és az eredmény mindenkinek hasznára lesz.

A zsélyi falunapon egy szimpatikus mosolygós anyukától érdekes dolgot tudtam meg. Az agyagkorongozás felkeltette az óvodás kisfiának is az érdeklődését, és így meg is kérdeztem tőle: No, odaülsz te is? Meglepetésemre megtudtam, hogy a fiúcska csak szlovákul beszél, holott a szülők és a nagyszülők is magyar nyelven kommunikálnak egymás között.

Ez azért van így, mert ez Zsélyben divattá vált. A zsélyi iskolában és óvodában nem szabad magyar szót kiejteni, és az „önérzetes” szlovák tanítónők még arról is meggyőzték a szülőket, hogy ne beszéljenek a gyerekekkel otthon se magyarul, mert akkor nem fognak tudni jól szlovákul, rossz tanulmányi eredményeik lesznek, nem fognak tudni tovább iskolába menni és érvényesülni az életben. Kijelentem, hogy ez egy vad és primitív ferdítés, amit ellenünk gyűlölködő emberek találtak ki és terjesztenek. Olyanok, akik azt szeretnék, hogy mi, magyarok innen tűnjünk el.

A kétnyelvűséggel kapcsolatban pont ennek a fordítottja igaz. Az a gyerek, aki kicsi korától fogva két nyelven kommunikál, okosabb, több és jobb. Bizonyított, hogy ilyen gyereknél az agyban bizonyos területek hamarabb és jobban fejlődnek. Ilyen gyerek még a matematikában is jobb - ezt meg a felmérések bizonyítják.

Kedves anyukák és apukák, higgyék el nekem. Olvastam róla, és tapasztalataim vannak a saját gyerekeimmel és unokáimmal. Egy gyerek 4 éves korában tökéletesen kétnyelvű lehet, ha van a környezetben valaki, aki beszél vele. Például az anya így, az apa úgy. Ez százszor bizonyított dolog. Kétnyelvű gyerekek a lelki világa is gazdagabb. Például, hallgathat ilyen mesét és olyan mesét is. Érzelmileg is fejlettebb lesz, mert megismeri a másságot, és nem kell őt külön a toleráns viselkedésre tanítani. Közben még kihagytam az olvasást és a kommunikációs lehetőségeket. Ha a gyerekeknek jól akarunk, szlovák vagy magyar családban, a kétnyelvű környezet adottságait ki kell használni.

Kedves anyuka! Ha olvassa a cikket, azt ajánlom, hogy estére egyezzenek meg a férjével, hogy ki milyen nyelven fog a fiúcskához szólni. Ő ezt rövidesen megszokja, elfogadja, és kétnyelvű lesz. Persze legeszerűbb ezt rögtön kicsi korában így kezdeni.

Kívánok vidám napokat a kétnyelvű gyerekekkel a kétnyelvű családban:

Böhm András

REMÉNYKEDNEK AZ IPOLYHÍDVÉGIEK

Mármint abban, hogy elérhető közelségbe került a települést Drégelypalánkkal összekötő Ipoly-híd felépítése. Az eredeti átkelőt a 2. világháború vége felé a németek felrobbantották. A híd krónikájához tartozik, hogy megépítését a vármegye kérése alapján még 1449-ben Hunyadi János rendelte el.

- S ennek bizony már több mint ötszáz éve - jegyzte meg Lestyánszky Viktor, a

község polgármestere, akit arról kérdeztünk, milyenek a kilátások az új híd megépítésére. - S hadd tegyem hozzá, hogy a fél évezredes egybefonódásnak, gazdasági, családi, kulturális együttműködésnek vetett véget a komoly történelmi múltra visszatekintő híd felrobbantása. A dióhéjnyi múltidézés után vessünk rövid pillantást a mai helyzetre - folytatta a polgármester. - Túlzás nélkül állíthatom, nemcsak Ipolyhídvég, hanem a határ mindkét oldalán legalább 10-12 település érdeke az átkelő mielőbbi megépítése. Ez év június második felében itt, Ipolyhídvégen találkoztak a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt, illetve Besztercebánya Megyei Önkormányzat szakemberei, az érintett hatóságok, valamint az Ipoly menti települések képviselői. De jelen voltak a szlovák Közlekedési, Építésügyi és Területfejlesztési Minisztérium, a magyarországi Külgazdasági és Külügyminisztérium munkatársai is. A találkozóon elsősorban az Ipolyvarbó-Örhalom, illetve Ipolyhídvég-Drégelypalánk közötti hidak megépítéséről volt szó, és úgy néz ki dolog, hogy reális esély mutatkozik mindkét Ipoly-híd felépítésére. Ha csak a mi térségünkben indulok ki, tudvalevő, hogy a mi oldalunkon még mindig jelentős munkanélküliséggel küszködünk, míg a magyar oldalon munkaerőhiánnyal bajlódunk, és ezt ellensúlyozandó, környékünkön naponként autóbusszokkal szállítják a munkavállalókat magyarországi munkahelyekre. Fontosnak tartanám megemlíteni azt is, hogy máig élő és egyenes vasúti összeköttetés van Drégelypalánkról Vác és Budapest, illetve Balassagyarmat irányába. Tényként említhetem, többszörösen fel lett mérve, hogy a valamikori sok Ipoly-híd közül, számos fontos szempontot figyelembe véve, melyek azok, amelyek legnagyobb prioritást élveznek. Az ipolyhídvégi híd a második volt a felmérés alapján, s mivel azonban a Kóváron tervezett híd felépítésére, hogy nagyon leegyszerűsítve mondjam, nincs igény, ebből adódóan az a véleményem, hogy a miénkre volna legnagyobb szükség.

- *Hogyan viszonyul a megyei önkormányzat az itteni Ipoly-híd felépítéséhez?*

- A kivitelezéshez a jelenlegi szabályok értelmében szükség van a megyével való együttműködésre. Ismerve a Besztercebánya megyével kapcsolatos háttér dolgokat, a megyei önkormányzat nem pályázhat, tehát csak mi, a község mint jogi személy fogunk tudni pályázni. De a dolog mindenképpen úgy volna sikeres és hatékony, ha ebben a megye a szakembereivel, anyagi lehetőségeivel teljes mértékben mögöttünk állna. Mivel a magyar oldalon már előrehaladtak az előkészületek, mi erről tájékoztatjuk a Besztercebánya Megyei Önkormányzatot, és kérjük, hogy ennek alapján mindenképpen szorgalmazza a híd építését. Reménykedünk, hogy így lesz!

/Br/

IPOLY EURO PARTY 2017

Augusztus első hétvégéjén ragyogó napsütésben került megrendezésre Galábocon az Ipoly EURO party 2017 címet viselő rendezvény. Községünkben immár harmadszor került sor a testvértelepülési találkozóra az Európa a polgárokért program keretén belül, és mint mindig, most is nagy várakozással tekintettünk elébe. Azért hoztuk létre ismételten ezt a találkozót, hogy a már meglévő kapcsolatainkat tovább építsük és erősítsük, az újakat pedig megalapozzuk, és a jövőre nézve elmélyítsük. Vendégeink a szélrózsa minden irányából érkeztek. Megtisztelték minket Magyarokizsáról a

hogy mi, Európa polgárai szorosabbra szőjük azt a bizonyos hálót, amelyből nem engedhetjük, hogy kihulljanak a saját értékeink, a keresztény hitünk, az ősi kultúránk és szokásaink. A vendégeinknek a továbbiakban jó házigazda módjára igazán gazdag programot kínáltunk. A kékkői vár megtekintése után a szelestyeni pálinkafőzdében kóstolgathatták a helyi ízeket, majd másnap a történelmi Nógrád közeli látványosságaival ismerkedhettek. A szécsényi ferences kolostorban a könyvkötéstől a törökfürdő maradványáig kaphattak egy átfogó történelmi áttekintést, majd Hollókő nevezetességeit csodálhatták meg.

Segítsük egymást Vajdaság civil szervezet, az anyaországi települések képviselői Jobbágyitól Nógrádsípeken át Verőcégig, de vártuk a csehországiakat, a székelyföldieket is. A legmesszebről érkezettek a szicíliai Ali testvértelepülésről jöttek, ahol Galábocon küldöttsége már 2015-ben járt, és most Pietro Fiumara, a falu vezetője elhozta a két szomszéd település, Motta Camastra és Gaggi polgármesterét is palóc világot látni. Az első napon a köszöntők után komoly témák kerültek terítékre: Európáról, azon belül az euroszepticismusról. Papp Andrea, az Ipoly-völgye Európai Területi Társulás igazgatója bemutatta a nemrég bejegyzett EGTC-t, amely a régió határokon átnyúló, valós és hasznos együttműködését hivatott szolgálni Kovács

A szombat délután a falunapi vigasságokkal folytatódott. Mint minden évben, az idén is szentmisével kezdődött a program, amelynek keretein belül sor került az I. és II. világháborúban elesettek emlékművének megkoszorúzására. Ezután a közönség visszavonult a szabadtéri színpadhoz, ahol kezdetét vette a színes kultúrműsor, melynek keretén belül felléptek: a nógrádsípeki Vadrózsa Hagyományőrző Egyesület, a bussai Melódia női énekkar, valamint Ress Hajnalka, budapesti művésznő. Az este egyik legizgalmasabb órája a tombolahúzás volt, hiszen gazdag ajándékeső várta azokat, akikre rámosolygott Fortuna az est folyamán. A jókedv fokozásáról egy fergeteges, négyórás műsorral a Felvidéki Mulatós Show házigazdája, Sanci és vendégei gondoskodtak. Egy olyan mulatozás vette kezdetét, amelyet még az egykori Jankovich-kastély öreg fái sem láthattak, pedig azok már sok mindent megéltek. Jókedv, finom ételek, jó emberek, jó hangulat, baráti kapcsolatok szövődése - ez jellemezte az idei rendezvényünket, amelynek reméljük, a jövőben is lesz folytatása.

Chudy Erzsébet

Imre, ludányhalászi polgármester vezetésével. Az egyre izmosodó szepticismusainkról Papp Sándor és Hrubik Béla tartott előadást, majd saját gyakorlati tapasztalataikat mondták el a szicíliai polgármesterek. A konferencia egy közös nyilatkozat aláírásával ér véget, és a koccintásnál elhangzott: itt az ideje,

A Kürtösi Magyar Társaskör és klubhelyisége ajánlata az egyesületi tagság, a további résztvevők és érdeklődők számára:

a társaskör színvonal(érték)igényű, a klubhelyiség kulturált találkozóhely és kisközösségi tér társalgóval (benne teakonyhával), olvasószobával (benne könyvtárral, laptárral), távházi helyiséggel (benne alapszintű távházi /teleházi/ szolgáltatással), meglévő és ébresztett egyesületi, résztvevői és érdeklődői igényt kielégítő kötetlen és alkalmaslag kötött programmal.

A klubhelyiség nyitvatartása:

minden szerdán 17.00 és 21.00 óra között.

Belépés az általában kulcsra zárt épületkapun:

egy telefoncsengetésre érkezik nyitni a klubvezető.

Klubvezető:

Balga László, zsebtávbeszélőszám: 0918 028 981

villámpostacím: ruszkobalga@gmail.com

A Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség egész tagságot megmozgató Szövetségi Nagytáborára járásunkban, a Csali-völgyben került sor július 24. - augusztus 3. között. A Nagytábor megnyitója július 25-én közös zászlófelvonással kezdődött, majd Kiss Róbert atya, kanonok, a Nagyszombati Egyházmegye püspöki helynöke kérte Isten áldását a résztvevőkre és a rendezvényre. A társadalmi és politikai élet képviselői is jelen voltak az ünnepélyes megnyitón, így Bukovszky László kisebbségi kormánybiztos, Kövér László a Magyar Országgyűlés elnöke, Virág András a házelnök titkára, dr. Szilágyi Péter, Magyarország nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára, dr. Varga-Bajusz Veronika, Magyarország Emberi Erőforrások Minisztériumának Ifjúságügyi Főosztályának vezetője, Pathó Marianna, a Nemzetpolitikai Államtitkárság főosztályvezetője, Hrubík Béla, Ipolynyék polgármestere. Mivel járásunkban a cserkészlet nincs jelen, fontosnak láttuk havilapunkban bővebb tájékoztatást adni magáról a cserkészetről, hátha ezzel is hozzájárulunk egy vagy több csapat megalkulásához. Beszélgetőpartnereim Gál Erik elnök, Juhász Gergely táborparancsnok és Juhász Csilla sajtófelelős.

- Kérem, mutassák be táborukat, programjukat, milyen célt követnek vele?

- A jelenlegi tábor a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség ötödik szövetségi nagytábor. 1997-ben szerveztük meg az elsőt, azóta folyamatosan szervezzük őket öt-hat évente. Ennek a tábornak az a különlegessége, hogy míg csapataink más táborokban kisebb létszámban táboroznak, addig egy ilyen szövetségi nagytáborban összegyűlik szövetségünk 10 éves kor feletti tagsága Pozsonytól Királyhelmecig. Idei táborunkban a több mint negyven cserkészcsapatból közel 650 résztvevő van jelen hat altáborban. Ebből kb. 130 vezető az őrsvezetőkkel és altáborvezetőkkel együtt. Az altáborokban 5-6 cserkészcsapat van együtt. Ügyelünk arra, hogy ők maguk is megismerjék egymást, hosszú távú barátságokat kössenek. Emellett az is célunk, hogy a gyerekek érezzék azt, hogy egy nagy, működő szövetségnek a tagjai. A Cserkészszövetség a legnagyobb szlovákiai magyar ifjúságnevelő szervezet, egy nagy megtartó közösség vagyunk.

A nagytábor kerettörténete a reformkor. A táborban megélevenedtek a kor vívmányai, felépült a Lánchíd és Országgyűlésen vitatták meg nyelvi jogait a nemesek. A kiemelt programok között szerepelt a Zsibvásár, ahol az egész tábor egyszerre vett részt. Ezen belül volt Gasztrofesztivál, ahol hagyományos magyar ételeket lehetett készíteni és kóstolni, volt népművészet, hagyományörzés, koncert, sportnap, melynek célja az volt, hogy különleges vagy sokszor nem látott sportokat próbálhassanak ki a gyerekek, ezzel is egy kicsit erősítve a cserkész eszmeiséget - amely a természet közelségében, testük és lelkük művelésében is megnyilvánul. Egy imasátor is működött, amely nagy szolgálatot tett a résztvevőknek. Aki akart, az beülhetett a Pilvax kávézóba elfogyasztani egy kakaót vagy limonádét, de vicces képeket is készíthettek Aladár-al, a nagytábori újság kedvenc figurájával. Amíg itt voltunk, rengeteg segítséget kaptunk, igyekeztünk ezért valamit viszonzni. Három napon keresztül minden résztvevő önkéntes munkában vett részt, pl. tanösvényt és temetőparkolót tisztítottunk.

- Miért éppen Ipolynyékre, ill. a Csali-völgyre esett a választás?

Ipolynyéken régi hagyománya van a táborozásnak. Jó a kapcsolatunk a polgármesterrel, a helyi vállalkozókkal és szolgáltatókkal, tehát már egy hosszabb kapcsolatra tekinthetünk vissza. Első nagytáborunk Bartalucskán volt, ez már a negyedik, amely ebben a völgyben van. Folyamatosan öt évente itt vagyunk, jó ideig még vezetőképző, segédőrsvezető és segédtiszt-képző táboraink is itt voltak. Szeretünk itt lenni, mert ez infrastrukturálisan jó és természeti szépségben is gazdag terület. Paláston van a vezetőképző központunk, így szoros a kapcsolatunk.

- Egy kicsit bővebben a szövetség strukturális összetételéről?

- A Cserkészszövetségnek jelenleg mintegy 1420 tagja van, negyven közösségben működik, ebből kettő öregcserkész klub. Cserkészcsapatokba szerveződünk, de maga a munka az őrsökben folyik. Az őrs egy kisebb közösség, 5-7 gyerek és egy vezető, heti rendszerességgel találkoznak. A csapatok jelentős része innentől nyugat felé van, közép Rimaszombat és Fülek kivételével még szervezetiileg üres, keleten főleg Szepsi, Kassa, Lesesz. Ezen a téren van még mit tennünk.

- Adódik a kérdés, hogyan oldják meg az utánpótlás biztosítását?

- A helyi, jól működő csapatoknál a gyerekek maguktól jelentkeznek. Ahol nem vagyunk jelen, ezeket a területeket módszeresen derítjük fel, és vesszük fel a kapcsolatokat. Akik érdeklődnek a cserkészlet iránt, azoknak egy hétfős program keretén belül alapképzéseket szervezünk. Elmondjuk nekik mi a cserkészlet lényege, módszere, mik a célkitűzései és eszméi. Az idén is tervezünk két ilyen alapképzést, egyet a Komárom, Párkány, Érsekújvár háromszögben, a másikat valahol Szepsi és Kassa közt. Hogy tudjunk létezni és tovább tudjunk lépni, szükséges minél több helyre eljuttatni a cserkészletet, hogy az emberek jobban megismerjék.

- Évente általában milyen programokat tűznek ki maguk elé?

- Mint már említettük, a legtöbb tevékenység a csapatokban zajlik, a heti rendszeres találkozás a legfontosabb és a leglényegesebb program. Szövetségi szinten évente 3-4 rendezvényt szervezünk, pl. métabajnokságot, lelki gyakorlatot, vezetőinknek vezetői konferenciát, adventi időszakban a betlehemi lángot terjesztjük az országban, akadályversenyt szervezünk a cserkész korosztálynak. Ezek mind olyan alkalmak, ahol bemutatathatják cserkészstudásukat, megmutathatják, miben jók.

- Egy őrsnek mi a küldetése, milyen lehetősége van a megnyilvánulásra?

Az őrsöknek az a küldetésük, hogy megvalósítsák a mi nevelési programunkat. Mi azt tartjuk, hogy a cserkészlet az ember egész lényére hat. Testi, lelki, szellemi, érzelmi és társas fejlődés az, amit elérnek a gyerekek. Vannak olyan tevékenységek, amelyekben tudnak fejlődni, hogy teljes emberré váljanak, mire felnőnek, a társadalom aktív tagjaivá váljanak. Ezt különböző tevékenységekkel tudjuk elérni. A klasszikus módszer maga a táborozás, az erdőjárás, a tábortüzezés, a kézműveskedés, a népművészetek gyakorlása, de bármi más, amely az említett jellemzőket fejleszti a gyerekeknél. Elmehetnek focizni, mehetnek uszodába, mehetnek önkénteskedni, öregotthont látogatni, a lényeg, hogy napról napra többé váljanak, maguktól is tudjanak fejlődni.

Köszönöm a beszélgetést.

Balogh Gábor

X. PALÓC ÉTELEK FESZTIVÁLJA

„Hogy miért fontos a finom étel? Összehozza az embereket, bárhol is találjuk.”

kíséretében. Minden csapat kérhetett tőle nótát. Majd a színpadon követték egymást a fellépők: a kökeszi fiatalok -

származnak is. Mindenkit barátságossá tesz, és mosolyt csal az arcára“ - mondja egy kislánynak az apukája egy Disney mesében. És milyen igaza van. Mert a finom étel elégedettséggel tölti el azt is, aki kóstolja, és azt is, aki főzte.

Aki ellátogatott Kökeszibe 2017. július 22-én, szombaton, az bizony csupa jókedvű embert talált a X. Palóc ételek fesztiválján. A máskor csendes kis falu főtere egy napra nyüzsgő fesztiválhelyszínné változott. Már kora délelőtt érkeztek a szakácsok-szakácsnők, hogy délután már kínálhassák finom főztjüket az érdeklődőknek.

Amíg a bográcsokban rotyogott az étel, lehetőség nyílt kézműveskedésre, arcfestésre, íjászkodásra, de a bátrabbak megpróbálhattak ostort csatogatni is.

Mindenki találhatott neki tetsző elfoglaltságot és ételt, hisz volt: töltött káposzta, székelykáposzta, többféle gulyás, pörkölt, pacal, húsgombóc, reszelt máj, sok-sok disznótoros finomság, ganca, töltött és sima lángos, szilvás gombóc, palacsinta, túróslapény, papsipka - minden, mi szem-szájnak ingere. A 18 csapat bőséges kínálattal örvendeztette meg a fesztivál látogatóit - és persze a zsűrit. Az idei versenyt Apátújfalu csapata, a Cooking maffia nyerte - ők csülkös pacalpörköltet főztek, valamint reszelt csirkemájat juhtúrós krémes krumplibabával.

Amíg a sok finomság elkészült, Básti János nótáénekes énekelt a csapatoknak Jónás Laci bácsi cigányzenekara

hajnalig tartó szabadtéri mulatság. A fesztivál és a falunap sikeréhez nagyban hozzájárult a helyiek (magánszemélyek és vállalkozók) összefogása, hiszen

mindenki keményen és jó szívvél dolgozott azért, hogy a versenyző csapatok, a fellépők és a fesztivál látogatói is jól érezhessék magukat. Köszönet jár tehát mindenkinek, aki idejét és energiáját nem sajnálva akár a szervezésben, akár a főzésben, vagy a műsorszámok összeállításában, gyakorlásában részt vett.

DBK

FALUNAP LUKANÉNYÉN

XIV. alkalommal tartottak falunapot Lukanényén 2017. július 29-én. Mint minden esztendőben, idén is megtisztelték jelenlétükkel a testvértelepülések küldöttségei Székelyföldről és Magyarországról.

Az ünnepség szentmisével kezdődött a Jó Pásztor-kápolnában és a futballpályán folytatódott gazdag kultúrműsorral. A helyi alapiskolások tartalmas prog-

ramját követően lépett színpadra Ress Hajnalka magyarországi előadóművész, melyet a helyi Slágerek női éneklőcsoport és citerazenekar fellépése követett. A tomboladíjak sorsolása után lépett színpadra az EDDA majdnem rockegyüttes, majd a Dányi ÁTRIUM zenekar húzta a talpalávalót hajnalig. A jelenlévők részére a számos kísérőprogram mellett idén is gondoskodtak a frissítőkről és a helyi

lakosság ingyenes megvendégeléséről. A mára már rutinos szervezésnek köszönhetően idén is tartalmasan szórakozhattak a jelenlévők, melyhez még a jó idő is hozzájárult. Köszönet érte valamennyi segítőnek és szervezőnek, valamint Kuzma Zoltán polgármester úrnak és feleségének, akik esztendőről esztendőre sikeresebbé teszik ezen eseményt.

B.Zs.

IPOLYNAGYFALUSI FALUNAP

2017. július 15-én, szombaton gyermeknappal összekötött falunapot tartottak Ipolynagyfaluban. A futballpálya és környéke sátorokkal, foglalkozásokkal, árusokkal és finom falatokat kínáló szervezőkkel várta a résztvevőket. Öt katlanban készült különféle húsból a gulyás. Volt birka-, vad- és sertéshúsból készült finom gulyás. A gyerekek pattogatott kukoricát és palacsintát ehettek. A melegben fogyott az üdítő és

a csapolt sör is. Délután 14.00-kor a gyerekek számára kezdődtek a programok: ugrálóvár, lovaglás és arcfestés között válogathattak. 15.00 órára összegyűlt a lakosok nagy része, és elkezdődhetett a kultúrműsor. A résztvevőket Ing. Kerata László polgármester üdvözölte, és kívánt mindenkinek jó szórakozást. A műsort a helyi éneklőcsoport nyitotta meg egy vidám népdalsokkal. Szép népviseletükkel és kellemes énekükkel mindig sikert aratnak. Utánuk az apátújfalusi éneklőcsoport következett. Harmonikakísérettel adták elő műsoruk

kat. A közönség nagy tapsal jutalmazta őket. Ezután a bussai asszonyok következtek, akik régi slágereket adtak elő hatalmas sikerrel. Utánuk a helembai éneklőcsoport fellépése következett, akik citerakísérettel adták elő műsorukat. Őket az ipolysági The Badges ont he Horse Railway zenekar követte, majd a váci Panoráma zenekar lépett a színpadra. Az est fő

műsorszám volt a budapesti Illés Lajos-emlékkoncert 5 fiatal énekessel.

Egy kellemes nap volt lakosaink számára ez a szombat. A kellemes idő, a jó műsorok és finom ételek összehozták lakosainkat egy kis beszélgetésre, szórakozásra. Ez volt a szervezők célja.

Bodonyi Ilona

VI. NÓGRÁD SZÍVÉBEN FOLKLÓRFESTIVÁL

2017. július 29-én, szombaton került megrendezésre a VI. Nógrád Szívében Folklórfesztivál Óváron.

A rendezvény ünnepi szentmisével vette kezdetét, majd a kora délutáni órákban szlovákiai és magyarországi hagyomány

mányörző csoportok léptek a színpadra. 18.00 órakor mutatkozott be a Lajta néptáncsoport Mosonmagyaróvárról, majd Operettgála, ill. Jóvilágban élő koncert következett. A késő esti órától kezdődően pedig táncmulatság vette kezdetét a Gajmu Banddel.

A rendezvény keretén belül került sor a magyarországi Mosonmagyaróvár és Óvár önkormányzata közötti együttműködési szerződés megkötésére is. Az egyezményt Árvay István, Mosonmagyaróvár és Vízi József, Óvár polgármestere írták alá. A felek megállapodtak, hogy fejleszteni és ápolni fogják a kétoldalú kapcsolatokat, segítik a

nemzetek közötti megértést és elfogadást, egymás kultúrájának megismerését, kezdeményezik a településeken működő oktatási, közművelődési intézmények kapcsolatfelvételét, a diákcsoportok kapcsolatainak fellendítését, a diákok cseréltogatását. A települések továbbá vállalták, hogy közreműködnek a gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok kiépítésében, támogatják a két település közötti turizmust.

(-)

KÖRTÉFA NYÁRI KÉZMŰVESTÁBOR IPOLYBALOGON

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya (CSNTV) idén első alkalommal szervezte meg kézműves- és néptánc-táborát Ipolybalogon, ahová a járás különböző pontjaiból érkeztek érdeklődő magyar diákok.

A Körtéfa nyári kézművestábor, mint a neve is sugallja, a magyar népművészeti értékek megismertetését és megszerettetését tűzte ki célul a fiatalabb generációk számára. Az Ipoly menti diákok kipróbálhatták magukat az egyes népművészeti ágakban, valamint a tájegységre jellemző gazdag dallamvilággal és a néptánc alapjaival ismerkedhettek.

A hét során a „Kicsi vagyok én” Alapítvány és a Szécsényi Iglice Közhasnú Egyesület vezetésével a nemezelés, gyöngyfüzés, fonás-szövés, kőfaragás és dekupázstechnika csínját-bínját sajátították el lelkesen a gyermekek. Munkáikból a tábor zárásaként kiállítás is készült, melyet már a nagyközönség is megtekinthetett.

A délelőtti kézműveskedést, a finom ebéd után persze, táncos foglalkozás

követett, ahol a Nógrád megyei Iglice Táncegyüttes művészeti vezetői, Oláh József és felesége, Oláhné Cserecsics Ivett várták a gyermekeket énekkel, táncokkal

és sok játékkal. Az elismert együttes vezetőinek hozzáértését és a tánc, népi kultúra iránt táplált szeretetét egész hét során lehetett érezni - azok a fiatalok is, akik a tábor első napjaig nem találkoztak néptáncsal, a hét végére látványos fejlődésen mentek keresztül, sőt egy egész

koreográfiát is megtanultak József és Ivett vezetésével, melynek anyagát az 1900-as évek elején az Ipoly mentén készült gyűjtésekből állították össze.

A táborban a népművészeti értékek megismerése mellett az Ipoly menti táj, szülőföldünk szépségeivel is találkozhattak a fiatalok, pénteken Nagycsalomján, szombaton, a tábor zárásaként pedig Ipolyszécsénykén. Nagycsalomján, a tájháznál kemencében sült kenyérlángossal, bográcsos káposztalevelessel vendé-

gelték meg a helyiek a táborozókat, majd a százéves, utána pedig az ezeréves temp-

lomot, valamint a falu egyéb nevezetességeit tekintették a fiatalok, s a nap zárásaként az Ipolyon próbálhatták ki a csónakázást, mely szintén felejthetetlen élményt nyújtott számukra. A tábor Ipolyszécsénykén az Üzen a múlt elnevezésű hagyományörző fesztivállal záródott, ahol a CSNTV a tábor során készített remekművekből készített kiállítást, a fiatalok pedig a színpadon is bemutatták táncudasukat családtagjaik és a rendezvényen résztvevők előtt is.

A Körtéfa nyári kézművestábor célja volt, hogy a fiatalok jobban kötődjenek hagyományainkhoz, szokásainkhoz, szülőföldünkhöz és egymáshoz, reméljük, hogy a színes és gazdag programok során ehhez a célhoz közelebb jutottunk és jutottak!

Köszönjük szépen az előadóknek és a segítőknek az áldozatos munkát és a résztvevőknek az aktív jelenlétet! Szintén köszönet jár Jakus Júlia önzetlen segítségéért és az anyagi támogatásért a BGA Zrt.-nek és a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak!

Varga Emese

ÜZEN A MÚLT - HAGYOMÁNYŐRZŐ FESZTIVÁL IPOLYSZÉCSÉNYKÉN

A Csemadok Ipolyszécsényi Alapszervezete és a helyi önkormányzat már évek óta közösen szervezi meg a falu egyik legmeghatározóbb kulturális rendezvényét, az Üzen a múlt elnevezésű hagyományőrző fesztivált, melyre idén július 22-én került sor a hajdani Liphaykastély területén.

A fesztivál szervezői színes programpalettával várták az érdeklődőket. Az Ipolyszécsénykére látogatók kulturális, gasztronómiai, ismeretterjesztő, a kisebbek pedig sportos-játékos elfoglaltságon vehettek részt a napfényes délutánon.

A színpadon a helyi és a közeli falvak (Terbec, Ipolynagyfal) hagyományőrző csoportjai fellépésének tapsolhatott a közönség, valamint a magyarországi testvértelepülésről, Illyről érkezett Marika néni és Nagyí verses-mesés összeállítása örvendeztette meg a kicsiket és a nagyokat egyaránt. A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya által szervezett Körtéfa kézműves- és néptánc-tábor fiataljai is bemutatták az egy hét során megszerzett tánc tudásukat, valamint a Nógrád megyei Iglice Tánc-

együttes is a színpadra lépett. A tánc és az ének mellett a Paramisi Társulat vidám hangulatú székelő népmeséjét is láthatta a közönség. A macska és az egér barátsága

címmel. A helyi fiatal lányok és asszonyok - amellet, hogy részt vettek az esemény szervezésében és kivitelezésében - a vendégsereg kiszolgálásán túl, a szórakoztatásukra is gondolt, ugyanis Táncoló talpak elnevezésű táncos összeállításukkal is színpadra léptek. A legkisebbek közül az ipolyszécsényi óvodások műsorának és Fricz Flóra énekeinek tapsolhatott a szép számban megjelent közönség.

A fesztiválon több kiállítást is megtekinthettek a jelenlévők. A Körtéfa nyári kézművestábor fiataljai által készült „remekművekből” készült egy rögtön-

zött, fotódokumentációval kiegészített kiállítás, emellett az 1980-as években sikeres és a régióban a mai napig is ismert Qualiton zenekarról készült fotókiállítás is megtalálható volt a színpad közelében. A kultúrház nagytermében a Rákosi Ernő festőművész grafikáiból

készült összeállítás mellett a Szent Lászlóról szóló freskó- és oltárképekről készült fotóválogatás várta az érdeklődőket.

A délután folyamán a kicsiket trambulin, ugrálóvár, test- és arcfestő, valamint kézműves-foglalkozás várta. Aki szerette volna, kipróbálhatta az íjászkodást vagy a lovaglást. Aki pedig megéhezett, választhatott a bab-, bárány-, sertés- vagy vadpörköltből, melyeket a helyi szakácsok készítettek nagy lelkesedéssel.

Az est tánc házzal zárult, illetve kezdődött, ugyanis ezután a színpadon a Qualiton vette át helyet, s nosztalgikus koncertjével szórakoztatott kicsiket és nagyokat. Ezt követően Magyar Rózsa energikus koncertjével vette kezdetét a hajnalig tartó tánc és mulatozás.

Több szempontból is emlékezetes marad ez a fesztivál, hisz ebben az évben a helyi Rózsaszirm éneklőcsoport ünnepelte, hogy húsz éve énekelnek együtt, melyről a szervezők sem feledkeztek el, s köszöntötték a kórust, valamint a szintén

húsz éve kórusvezető Kelemen Mária. Czeglényi Ádám, a falu egyik leghíresebb szülőijének s egyben diszpolgárának fia, Attila is ellátogatott a fesztiválra, akit szintén művészi hajlammal áldott meg az ég, s festményei közül kettőt, melyeket tavalyi itt-tartózkodásakor festett ipolyszécsényi tájakról, a helyi önkormányzatnak adományozott.

A rendezvény a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a Szlovák Köztársaság Kormányhivatalának 2017-es támogatásával valósult meg.

Varga Emese

Augusztusi nagy ünnepeink sorába illeszkedik be, legalább is régiókban az ipolybalogi Szent Korona Ünnepe. Kettősségből kiindulva, tehát nem csak egyházi és világi jellegénél fogva, de mondanivalóját tekintve is fontos, hogy nagyobb nyilvánosságot kapjon. Valamikor a Szent Korona alá tartoztak olyan országok Európában a Kárpát-medencén kívül is, amelyek ma már önállóak, de több évszázad kötötte őket egybe, azonos sorsba a népek, nemzetek országújtán.

Véleményem szerint, amíg a Szent Korona-eszme hatotta át cselekedeteiket, ill. ez vezérelte őket közös fejlődésükben, addig sikeresek voltak. Ha ettől eltértek, akkor kezdődtek a bajok, a hanyatlás, a széthúzás, önmagunk pusztításának kezdete. Egyre jobban rádöbbenünk napjainkban is, hogy a kölcsönös összefogásnak, egy közös hitnek, egy közös öntudatra ébredésnek a Kárpát-medencében milyen óriási jelentősége lehet az egyre zűrzavarosabb világban. Ez nem csak nekünk, magyaroknak, hanem a körülöttünk lévő népek javát is szolgálná. Ha a mi hangunk nem is hallatszik olyan messzire, de akik eljönnek közénk erre az ünnepre, reméljük, ezt a szellemiséget viszik magukkal és adják tovább. Minél többen teszik ezt, annál inkább lehet reményünk arra, hogy a koronából sugárzó eszmei erő összeötvöz majd bennünket.

Az ünnepség megnyitója a község főterén volt. Bálint Péter polgármester köszöntötte a résztvevőket. Beszédében ő is utalt az összefogásra egy Wass Albert idézettel: Együtt erő vagyunk, szerteszét gyöngeség. Mielőtt a körmenet a Szent Korona-másolattal elindult volna a Kápolna-dombra, Halmay Tivadar festőművész egy festményt adományozott a falunak azzal a kívánságával, hogy ez jelképezze Ipolybalog, Pákozd nagyközség és a királyi koronázó város, Székesfehérvár barátságát és ezen túl a teljes nemzet egységét. Festményei a templomban voltak megtekinthetők még

XIII. SZENT KORONA ÜNNEP IPOLYBALOGON

a nap folyamán. Az ünnepségen részt vettek többek közt Csáky Pál, az Európa Unió parlamenti képviselője, Pásztor Béla, Veresegyház polgármestere, mindketten Ipolybalog díszpolgárai, Eperjes Károly, Kossuth- és Jászai-díjas színművész, a Szent György Lovagrend, a Szent Korona Társaság, valamint más lovagrendek és hagyományörző csoportok képviselői, polgármesterek, képviselők, vállalkozók és az ünnepre látogatók.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa dr. Márfi Gyula veszprémi érsek volt. Prédikációjában kitért Szent István érdemeire, a Szent Koronára mint szakrális tárgyra. Elmondta, a Szent Korona jelenti az egész magyar népet, a kereszténységet, a keresztény szellemiségű magyar jogalkotást. Az államnak és az egyháznak korrekt kapcsolatban kell lennie egymással. A két intézménynek együtt kell működnie összeolvadás nélkül, és az állam polgárait kell hogy szolgálják. Az államnak a polgárok természetes igényeit kell szolgálnia, hogy önmagukat ki tudják bontakoztatni, az egyháznak pedig a polgárok természetfölötti igényeit, hogy

közösségi ember tudjon lenni, szolgálni tudja a maga közösségét, a családját, a faluját, a városát, a hazáját, és ha úgy tetszik, az egész emberiséget is. Van egy föld, amit Isten nekünk adott, amelyet igen is szeretnünk kell, és van egy nép,

amelyhez hozzátartozunk, amelyhez hűnek kell maradnunk. Mi nem lehetünk individualisták, magunknak élők, hanem szeretnünk és szolgálnunk kell azt a közösséget, amelybe a Jóisten elhelyezett.

Az ünnepi beszédet Eperjes Károly színművész tartotta. Beszédében megemlékezett Szent István államalapítóról, a

szentről, a korona felajánlásáról Nagyaszonnyunknak, a hitről és az emberek hitvesztéséről. Hangsúlyozta, „magunkért vezetelni kell, másokért engesztelni” két pilléren át, ima és önmegtartóztatás. Az ima önmegtartóztatás nélkül üres fecsegés, az önmegtartóztatás ima nélkül fogyókúra. A kettő együtt hatékony.

Sor került a Szent Korona-émlékérem átadására is, amelyet ezúttal Csáky Károly középiskolai tanár, okleveles néprajzkutató, helytörténész, költő, publicista kapta a felvidéki magyarság kul-

turális kincseinek feltárásában, megőrzésében és továbbfejlesztésében kifejtett néprajzi, hely- és művelődéstörténeti közéleti munkásságáért.

Végezetül a Szent Korona Királyi Lovagrend küldöttsége Dani Attila személyében Koronaőr Rendjelet adott át az ipolybalogi Szent Korona őreinek, név szerint: Molnár Márió, Sztranyovszky Áron, Rados Nikolas, Lőcse Benjámin, Nagy Bálint, Suth Ákos, Borosné Varga Ilona és Gubányi András öröknek.

Délután fél 3-tól gazdag kulturális programok futottak, 18.00 órakor A muzsika szárnyain című koncertre került sor a templomban, melyen fellépett a Salgótarjáni Doráti Kamarazenekar, Celeng Mária operaénekes, a Szent Korona Kórus, egyúttal a résztvevők megtekinthették a már említett Halmay Tivadar-festménykiállítást, valamint a Szent László-év alkalmából kiállított, a felvidéki templomokban ma is fellelhető és megtekinthető Szent László-freskókról, oltárképekről és Szent László-szobrokról készült képeket Görföl Jenő és Kovács László közös anyagában.

Estére a hosszan tartó forró napok kiadós esőzésbe mentek át, így a Qualiton- és Republic-koncert elmaradt, és más időpontban, szeptember 15-én lesz megrendezve.

Balogh Gábor

Kelenye szülötteinek találkozója

*„Kisded hajlék, hol születtem, hej, tőled be távol estem.
Távol estem, mint a levél, melyet elkap a forgószél.”*

Kelenye község önkormányzata immár negyedik alkalommal rendezte meg a falu szülötteinek találkozóját, amelyet az idén - a hagyományoktól elszakadva - összekötött a falu első írásos emlékének 760. évfordulójával és a Szent Anna-napi ünnepséggel, amelyet 2017. július 29-én tartottak.

Az ünnepség 11.00 órakor ünnepi szentmisével kezdődött, amelyet György Ferenc lelkiatya és Nagy János nagytúri esperes-plébános, Kelenye szülötte celebrált. A szentmise után körmenettel vonultak a község főterére, ahol a Szent Anna-szobor előtt minden jelenlévő áldásban részesült.

Az ünnepség a kultúrházban ebéddel folytatódott, amelyen közel száz meghívott vendég vett részt. A vendégek között voltak a testvértelepülések (Štitáre SK, Csitár HU, Police CZ) képviselő-testületei, a szomszéd falvak polgármesterei és a községből elszármazott és a községben élő jubilánsok.

A polgármester asszony köszöntőjében így szólt a meghívottakhoz: Az az ember, aki életre szóló batyuját valamikor Kelenyében csomagolta össze, dologra termetten, tette és áldozatra készen indult el útjára, s ahova megérkezett, becsületességéről, kitartásáról, munkabírájáról tett tanúbizonyságot. Kelenye marad az otthonunk, még ha mindennapjainkat nem is itt éljük, szívünkben itt van a családkunk, rokonaink, itt vannak az emlékeink. Ez az oka annak, hogy időnként meg-meglátogatjuk a szülői házat, ami őrzi első lépéseink esetlenségét, első szavaink érthetlenségét, gyermeki érzelmeink tisztaságát.

Kis falunk sokféle arcát őrizzük emlékezetünkben, az itt kapott útravalóval gazdálkodunk mindennapjainkban. Gyermekként, fiatal felnőttként, idős emberként, más és más arcát mutatja nekünk, akkor is, ha soha nem költöztünk el, ha ma is itt éljük mindennapjainkat. Kelenye egy kicsi sarka a világnak, de nekünk egyenlő a mindenséggel, biztonsággal, a felüdüléssel, a munkával, az élettel. A mai találkozót mindnyájunk ünnepének szántuk, olyan, a hétköznapi megszakító kikapcsolódásnak, amely kiemeli bennünket a megszokottból, s alkalmat teremt közös múltunk, identitásunk megélésére.

Az embert bárhová sodorja az élet, ha erősek és elszakíthatatlanok a gyökerek, akkor a szülőfalu hívó szavára hallgatva szívesen jönnek vissza az elszármazottak, hogy együtt ünnepelhessenek az itthon maradottakkal, és ha csak egy pár órára is, feleleveníthessék a régi szép emlékeket. Ezek után csak természetes, hogy aki valahol a nagyvilágban ennyi, Kelenyéhez kötődő élménnyel a lelkében éli mindennapjait, visszavágyik ahhoz a közösséghez, amelyhez sors szerint tartozik. Ezért választottak igennel a hazahívásra, és ezt szeretném ezennel ünnepélyesen megköszönni.

Hazajövetelüket kísérje Isten áldása, ittlétük legyen élményekben és örömeiben gazdag, kellemes. Érezzék jól magukat. Isten hozott mindenkit.

Délután 16.00 órától a szabadtéri színpadon a palóc vidék hagyományörző csoportjainak bemutatkozása és fellépése következett. A helyi és a környékbeli falvak csoportjain kívül bemutatkozott a magyarországi Nógrád Csitár folklórcsoportja, a zoboralji Csitári népdalkör, gyermek mesemondók. Este 6 órától nagy sikerrel szerepeltek a Budapesti SAS kabaré humoristái, valamint Ress Hajnalka előadóművész. A műsor után mindenki kedvére és ingyen fogyaszthatta a vaddisznóból és szarvasból készült gulyást.

Este 8 órától a KREDENC mulató duó szórakoztatta a közönséget. Az ünnepség hajnalig tartó vigadalommal ért véget.

Köszönet a Szlovák Kormányhivatalnak, valamint a Besztercebányai Megyei Önkormányzatnak a rendezvényhez nyújtott anyagi támogatásért.

Cs.I.

Szent István, a jövő embere

„Egyenest előre nézzen szemed...!” (Péld 4,25). A Szent Istvánról megemlékező szentmisék mindegyikén elhangzik ez a rövid kis gondolat az olvasmányból. Azért olyan fontos szívünkbe vésní ezt a mondatot, mert hajlamosak vagyunk a szűklátókörűségekre, a rövidtávú célokkal való megelégedésre, a küzdelmek feladására.

Holott Szent Istvántól nem ezt tanultuk. Ő volt az, aki mert nagyokat álmodni, aki mert nagy áldozatokat vállalni álmai megvalósításához. Nem a múlt nehézségein, a mögöttünk lévő megpróbáltatásokon, nem a veszteségek fölött sopánkodott, hanem egyenest előre nézett. Voltak hosszútávú tervei, nem beszűkülten a maga „kis motyóját” akarta tömni, hanem nemzete, a rábízott nép javát kereste.

Előre tekintett, és időtálló értékrendet keresett. A kereszténységet éppen ezért tudatosan vette fel. Ám a kereszténységben nem egy jól működő rendszert látott, nem a földi biztonságot kereste benne, hanem az örök életet pillantotta meg benne. Tudta jól, hogy az előre tekintés nem megy leszegett fejjel. Emelt fővel kellett járnia. Ezért a becsületet, tisztességet, igazságot, méltányosságot alapelvei között tartotta számon.

Az egyenességhez nélkülözhetetlen, hogy valakinek tartása legyen. „Gerinctelenül” nem lehet csinálni sem az állam vezetését, sem a család kormányzását. Szent Istvánnak a hite és embersége, elvei mellett való szilárdsága, műveltsége biztosította, hogy nem volt kora viszontagságai közepette „széltől lengetett nád-szál”, sem pedig irlalmat nem ismerő, könyörtelen zsarnok. Előre tekintve egy utat, Krisztus Útját akarta járni, nem imbolyogva más irányba, az Igazságtól se jobbra, se balra nem hajolt el. A Szenteket követve akart egy, már kitaposott ösvényen haladni, a csábító, de ingoványos talajt próbálta kerülni.

Ember volt. Férfi a javából. Hű férj, szerető apa. Habár földi javakban is bővelkedett, hiszen a formálódó magyar királyságnak közel kétharmada a tulajdona volt, mégis tudott egyszerű lenni. Ártatlan vér nem tapadt a kezéhez, és megvesztegetésből szerzett vagyont nem sározta be őt. Egyenest előre nézett, de nem nézett el az emberek feje fölött. Megértette, hogy az embereknek mire van szükségük, pontosabban, hogy Kire van szükségük egy szebb, jobb, boldogabb élet-hez. Tudta, hogy a földi biztonság nem minden. Nem bízhatott csupán katonái erejében, várak falában, kedvező földrajzi adottságokban, hanem népe jövőjét szilárd alapokra kívánta lefektetni. Az ilyen fundamentummal épült ország ellen tud állni minden viszontagságnak, jöjjön a vész határon túlról, vagy szerveződjön ellenállás belülről.

Egy kicsit pironkodva, de be kell vallanunk, voltak olyan évek a magyarságban, és sajnos bizonyára személyenként is olyan időszakok, amikor úgy éltünk, mintha csukott szemmel járkáltunk volna. Itt az ideje Szent István-i lelkülettel egyenest előre nézni - Krisztusra!

Balga Zoltán

Ipolyhídvégiek Budapesten

Az Ipolyhídvégen működő szervezetek tagjai egész napos budapesti városnézésen vehettek részt július 23-án, vasárnap. A programban a sok nevezetesség közül többek között megtekintettük a Hősök terét, a Szent István-bazilikát, ahol szentmisén vettünk részt. Sokak számára az Országházban tett látogatás jelentett maradandó élményt, majd a délutáni órákban a Citadellán és a budai várban idegenvezető kíséretében tett séta sok újabb információval gyarapította eddigi ismereteinket.

- czm -

Folytatás az első oldalról

Máté László (tanár, nagykövetségi tanácsos, a Csemadok országos tisztviselője) így vélekedik Fábryról.

„Életének alapvető példázata: Nem elég csak titokban helyteleníteni és elítélni az életünkben újra és újra megismétlődő zsarnokságot, hanem nyíltan szót is kell emelni ellene. Mert a zsarnokság természete, hogy nő: kicsiből lesz a nagy! És az igazság kimondásától nem tántoríthat el bennünket a mellőzés, hátrány, üldözés, börtön és az életveszély sem, ahogyan ezt ő is tette.“

„Fábry Zoltán 50 éves írói munkássága központjában két fontos munkája áll. A vádlott megszólal memorandum (1946) amolyan védőbeszéd a szlovákiai magyarok mellett, akik a kassai kormányprogram szerint háborús bűnösnek kerültek a vádlottak padjára: állampolgárságuk elvesztése, vagyonvesztés, deportáció, kitelepítés és reszlovakizáció várt rájuk. A

magyar szöveget lefordították szlovákra és elküldték a társadalmi-kulturális élet több mint 50 fontos képviselőinek. Választ senkitől sem kapott.

Az Üresjárat 1945-1948, Napló a jogfosztottság éveiből. A füzetekbe írt bejegyzéseiben egyértelművé teszi, hogy a német náciizmus és az orosz bolsevizmus Európa-ellenes erők, de a csúcsra járatott szlovák sovinizmusról is elretentő képet fest, kijelentve: a szlováknak a magyar lett a zsidója - utalás és párhuzam a zsidó holokauszt és az itteni magyarok kollektív bűnhődésére.“

„Fábry Zoltán írásai - általában - nem könnyű olvasmányok. Hiteleset a két háború közti létünkről, különösen a második világháború utániról, nélküle aligha mondhatunk. Következetes kisebbségi és nyelvvédő magatartása példa és mérce a mai napig. Az izmusokból kiábrándulva hittel vallotta: Minden közösségi erkölcs eltöpreng a jézusi mellett... Jézus: a szeretet bölcsje.

Életében megismerte és elszenvedte a náciizmust - hitlerizmust, bolsevizmust - sztálinizmust, és ezek ismeretében meggyőződéssel vallotta: Egyetlen totalitás-

Könyvajánló

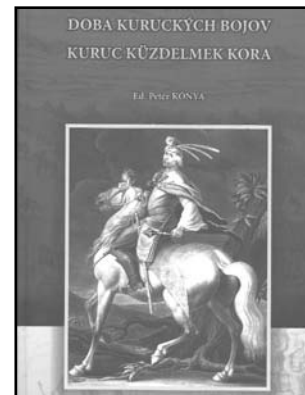
Ed. Peter Kónya:

Doba kuruckých bojov Kuruc küzdelmek kora

E hónapban alkalmam volt meghallgatni e könyv szerzőjének egyik előadását egy más témával kapcsolatban, aki az Eperjesi Egyetem rektora ami magyar származására való tekintettel nem mindennapos eset tájainkon. Ekkor került kezembe ez a több mint hatszáz oldalas kétnyelvű könyv, amely aktualitását nem veszítve, olyan ismeretanyagot tartalmaz, amely olvasmányos és érdekes lehet a történelmet szerető olvasónak, amatőrnek és szakembernek egyaránt.

A 17. század második fele és a 18. század kezdete a kora újkori Magyarország egyik legjelentősebb korszakának tekinthető. Ebben a korszakban olyan kulcsfontosságú történelmi események vagy folyamatok zajlottak le, amelyek az egész következő évszázadra előre meghatározták az ország további fejlődését.

A jelen tanulmánykötet a következő eseménnyel határolt korszakkal foglalkozik: 1664-ben kötötték meg a vaskvár békét, amely a Habsburg-ellenes küzdelem új korszakának kezdetén állt, és 1714-ben a Szepességben került sor az egykori kurucok felkelésére, ami jelképes végét jelentette az egész korszaknak. A kötet igyekszik bemutatni eddigi ismereteinket az 1664-1714 közötti, közel fél évszázados korszakról, kiemelve mind az utolsó Habsburg-ellenes felkelések eseményeit, mind a tudományos kutatás legújabb eredményeit a szlovák és magyar történettudományban.

Balogh Gábor

Fábry Zoltánra emlékezve

nak van értelme: a kereszténységnek, mert az befogja az eget és a földet egyformán, és a kezdőpont és a végpont egy: Isten. A jövő és a magyarság nagy kérdéseinek a megoldását nem baloldali vagy jobboldali kormányzatoktól várta, hanem a vox humana szellemében egységesülő közösségi akarattól. Ő a közösségünkért kiálló példa volt: a tisztesség és emberség példája. Csak élete felmutatásával lehet teljes a róla alkotott kép. Ha Fábryhoz és önmagunkhoz is hűek akarunk maradni, akkor talán még idézném Husz János imáját az igazsághoz, amelyet maga Fábry is idézett A vádlott megszólal című könyve mottójaként: **Keresd az igazat, hallgasd az igazat, tanuld az igazat, szeresd az igazat, óvd az igazat mindhalálig!**

Fábry Zoltánt a Csemadok alakuló ülése (1949) örökös díszelnökének választotta. Születésének 120. évfordulója alkalmából a Csemadok országos elnöksége és tisztségviselői augusztus 12-én Stószon koszorút helyeztek el sírjánál és az emlékházon. Nagyobb megemlékezés majd ősszel lesz a Fábry Napok keretén belül.

Balogh Gábor

Felvidéki magyar egyházközségek VII. nyári tábora Ipolyhídvégen

Az idei évben is közel harminc településről mintegy 200 fiatal vehetett részt - követve az előző évi hagyományokat - a tábor védőszentje, Szent II. János Pál pápa szellemiségében megvalósult táborban, melynek vezetője Rákos Szabolcs, az Iffúsági Kereszténydemokrata Szövetség alelnöke volt. A háromnapos tábor ünnepélyes megnyitójára Esztergomban, a bazilika előtt került sor, ahol Potápi Árpád nemzetpolitikáért felelős államtitkár, a tábor fővédnöke fogadta a fiatalokat és a kísérőiket. Hangsúlyozta, hogy bízik abban, hogy a fiatalok hitben, magyarságtudatban és identitásban megerősödve térnek majd haza. A tábor résztvevőit köszöntötte a város polgármester asszonya Romanek Etelka, valamint Völner Pál /Fidesz/, a térség országgyűlési képviselője.

A köszöntők után Mindszenty József bíboros sírjánál koszorút helyeztek el a tábor lelki vezetőjével, Gyönyör László plébánossal. A megnyitón részt vett Ipolyhídvég polgármestere, Lestyánszky Viktor, aki a község nevében szintén koszorút helyezett el a hercegprímás sírjánál.

A program szentmisével folytatódott a bazilikában. Ezt követően a polgármester asszony jóvoltából közös fagyaltozásra került sor, majd a délutáni órákban az Aquasziget élményfürdőjében hűsölhettek a táborozók. A háromnapos programban kiscsoportos beszélgetések, éjszakai szentségimádás, gyalogos zarándoklat Hont-Csitár kegyhelyre, sportnap szerepelt.

A keddi napon, a kora esti órákban a helyi templomban a szentmisében az Eucharist Zenekar /Gábel Testvérek/ végezte a zenei szolgálatot, majd a szentmisét követően zenés tanúságtétel keretén belül megismerhették a fiatalok a két nagycsaládos édesapa Istenhez fűződő szoros kapcsolatát, mély hitéletét, az egyházban végzett szolgálatát.

A szerdai nap ismét az élményfürdőben telt el, majd az esti órákban táborbontással befejeződött a háromnapos tábor.

- czm -

Családi nap az ipolynyéki Tájháznál

Verőfényes napsütés, gőzölgő gulyásillat, hazai ízek, vidám gyermekszerep, jó hangulat, móka és kacagás..... Röviden így tudnám jellemezni a Libertate Polgári Társulás a helyi Csemadok-alapszervezet és a helyi önkormányzat közös szervezésében megrendezett Családi napot

az ipolynyéki Tájháznál. Az alapiskolás gyermekek számára kézműves-foglalkozásokkal kezdődött a délután, akik kifestőztek, agyagoztak, táncoltak. A legkisebbek anyukájukkal a Ringató programon vehettek részt. Ők mondókákkal, gyerekdalokkal, versekkel színesítették a műsort. Ezt követően Korpás Éva, Madarász András és

Sipos Dávid gyerekkoncertje következett, majd egy jó hangulatú táncbáz mozgatta meg, derítette kedvre az idősebb generációt is, akik vidáman dúdolták az ismert dallamokat. Az esti kultúrműsor is nagyon sokrétű volt: Baráth Viktória meséjét a Palócföldi csalogány népdalverseny arany sávos minősítésű énekesei követték. A közönség tapsolhatott az ipolyvecei Birbic néptáncsoportnak, a hazai Hagyományörző énekkarnak és végül a Karnevál énekeseinek, a kellemes melódiákat hallgatván. Este a Qualiton együttes nosztalgiaconcertje zárta a napot.

Jó volt látni, hogy kicsi és nagy, idős és fiatal együtt ápolja a hagyományokat, őrzi és átadja ősei kincsét, és közben kellemesen szórakozik. Tartalmas volt ez a közösen eltöltött délután!

Nagy Teréz

A SZÍNEK HATÁSA SZERVEZETÜNKRE

A megfelelő színek nem egyszerűen hangulatunkat befolyásolják, de egészségünkre is pozitívan hatnak. A színterápia során egy egyszerű fejfájáson át egészen a komoly rendelkezésekig minden problémára megoldást találhatunk. Már évtizedekkel ezelőtt mérték a színes sugárzás emberi szervezetre gyakorolt hatását. Vizsgálták többek között a vérösszetételére, a vegetatív idegrendszerre, illetve a máj anyagcseréjére való hatását. A színterápia napjainkban újra közkedvelt gyógyítási módszer lett. Évszázadokig szinte elfelejtették ezt a kíméletes gyógyítási praktikát, pedig már az ókori egyiptomiak is tisztában voltak a színek jótékony hatásával. Betegeiket színes függönnyel elfedett szobákba fektették, s ahogy a nap sugarai a gyógyulni vágyóra vetítették a drapériák színeit, hitük szerint a gyengélkedő azonnal a gyógyulás útjára lépett.

A színek elektromágneses rezgéseikkel folyamatosan, egész életünk során hatással vannak ránk, akár tudatában vagyunk ennek, akár nem. Egy tengerparti nyaralás a hatalmas, kék víztömeg megnyugtató közelségével pihenteti és ellazítja az embert. A hatalmas erdők zöldje megnyugtató és kiegyensúlyozottá tesz. Az egyes színek a fény különböző alakjai, típusai. A fényt sugárzó nap pedig számtalan kultúrában az élet megtestesítője. Elengedhetetlen a növények fotoszintéziséhez vagy éppen az emberi szervezet vitamintermeléséhez. Ezért a fény különböző típusai mind más-más gyógyerővel hatnak.

A különböző színeket számtalan módon használhatjuk gyógyításra. Elidőzhetünk egy festményen, használhatunk gondosan megválasztott színű terítőket, függönyöket, de akár magát a szobát is a kezelésnek megfelelő színűre festhetjük. Ruháink szín szerinti megválasztásával is orvosolható bármely probléma. Míg a vöröses árnyalatok a téli hidegben serkentik a vérkeringést, sárga színnel az emésztőrendszer állapotán javíthatunk.

Azonban bármely módszert is választjuk, a cél mindig a harmónia elérése, így csak olyan árnyalatokat használjunk, melyek nem állnak ellentétben saját izlésvilágunkkal, esztétikai érzékünkkel, hiszen gyógyulást s jó kedvet egyaránt csak ezektől remélhetünk!

A **piros** szín optimista, aktív tevékenységre serkentő, a forrás, mozgás, harc, szenvedélyes élet színe. A legemberibb kifejezőeszköz, amely az élet teljességével, a bátorsággal, áldozatkészséggel, szeretettel, erős érzelmekkel és szenvedélyes cselekedetekkel függ össze. A piros szín senkit sem hagy hidegen. Szeretheti, gyűlölheti, de a piros szín mellett nehezen marad közömbös.

A piros szín növeli az izomtónust, serkenti a pulzust, növeli a vérnyomást, az adrenalin-kiválasztást és a májműködést. Elmélyíti a lélegzést. Fejfájást is okozhat, használata nem javasolt gyorsan haragra gerjedő és érzelmileg nem stabil személyek esetében.

A **narancssárga** szín sugárzó, fényes, a tűz és a nap melegségének színe. A napnyugtára vagy naplementére, az ízletes gyümölcsökre, mint a mandarin, narancs emlékeztet. Az indiánoknak a bátorságot és az áldozatkészséget jelképezi. Nem olyan agresszív és szenvedélyes, mint a piros, de kellemes, vidám, érzélemserkentő szín, mely segít a fáradtság leküzdésében. A felsorolt jellegzetességek miatt kiegészítő segítséget nyújt a depresszió gyógyításához. A narancssárga szín a melegség, nagylelkűség kifejezőeszköze. Étvágygerjesztő és segítséget nyújt a reggeli felkeléshez.

A narancssárga szín erősíti a tüdőt, hasnyálmirigyet és a lépét, valamint serkenti a szív működését. Jó hatással van az emésztésre, étvágygerjesztő, megnyugtathat vagy nyugtalaníthat. Ez a szín gátolhatja az érzelmeket, bizonyos egyénekre viszont nyomasztóan hathat.

A **sárga** a nap, a fény és az optimizmus színe, mely felfris-

sít, tevékenységre serkent, és megfoszt a félelemtől. Megőrzi az éberséget, fokozza a koncentrációt, az alkotókészséget, és bölcsességet jelképez. Ösztönzi a motorikát, fontos jellemzője a kommunikációs készség, pozitívan hat a közérzetre.

A sárga szín kitűnő hatással van a légzőszervekre, segítséget nyújt a neurotikus tünetek kezeléséhez, vérnyomásfokozó, serkenti a pulzust, és gyorsabbá teszi a légzést. Kellemesen hat az idegrendszerre. A sárga szín leggyakoribb árnyalatai: zavaros sárga (nyugtató, gondolkodásra készítő), élénksárga (élénkség, merészség, felszabadultság), olivasárga (komor hangulat) és citromsárga (éberség, élénkség, fürgeség, tökélességre való törekvés).

A **zöldet** az egészség színeként is emlegetik. A zöld színnel próbálják gyógyítani az idegkimerültséget és hisztériát, mert nyugtató hatással van az idegrendszerre, a kimerültségnél is hatékony, mérsékeli a migrénes fejfájást. A zöld fényt az jellemzi, hogy tágítja a hajszálereket, vérnyomáscsökkentő, serkenti a belső nedvkiválasztást. Másrészt pedig a békesség, nyugalom, pihenés, elmélkedés színe. Szimbolikus jelentése kihat az ember hangulatára, megnyugtató és ellazítja. Az egyensúlyérzet jelképe. Mivel nyugtató hatású, használata a fürdőszobában és a hálószobában a legmegfelelőbb; akár növényzet formájában is. A pirossal ellentétes hatású; csökkenti a vérnyomást, megnyugtató az idegrendszert és a migrénes fejfájást, személyes egyensúlyt teremt, megszünteti a kimerültséget és álmatlanságot, és tágítja a hajszálereket.

A **kék** az alapszínek közé tartozik. Ezzel ellentétes a sárga szín, a zöld pedig köztes szín, mely egyesíti mindkettő tulajdonságát. A természetben megcsodálhatjuk az égszínkék égboltot, mely a vízben tükröződik. A kék szín jelképes jelentése: bölcsesség, intelligencia, hallhatatlanság, végtelenség, mélység, átszellemültség, sejtelmesség. Pszichológiai asszociáció: derűs, friss, könnyed.

A kék szín fiziológiai hatása: megnyugtató a szív dobogását, mérsékli a légzési ritmust, nyugtatólag hat szellemi tevékenységre, koncentrálásra, befelé való irányultságra készítet - a békesség és a pihenés színeként jellemzik.

A **lila** a kék és a piros szín ötvözte. Minél többet keverünk hozzá az egyik vagy a másik színből, annál jellegzetesebb lilás árnyalatot kapunk, ezáltal pedig mindkét szín jellegzetes tulajdonságát - a békességet, eltávolodást, szellemiséget sugárzó kék színt, valamint a piros szín által magában rejtett mozgás, szenvedély, életerő, energia színét.

A **fehér** a világosság színe, és mindhárom természetes szín: a sárga, a piros és a kék hullámszárnak keveréke. Világosságot és tisztaságot, valamint új kezdetet, a születést jelképezi. Enyhén kékes árnyalatokkal vegyítve nagyon hidegen hat. Egyben az istenség, a tökéletesség, büszkeség, jóság és örökkévalóság szimbóluma is.

-ber-

Az MKP Ipolykeszi Helyi Szervezete szeretettel meghívja
az **Ipoly Menti Leccsófőző Vigasságra**
2017. szeptember 9-én, 15.00 órai kezdettel
Helyszín: a kultúrház udvara

A helyben készített leccsókülönlegességek kóstolása mellett
hagyományos módon készített tájjellegű ételekkel
várjuk a kedves vendégeket.
Eszem-izsom, dínom-dánom alatt színes kultúrműsor,
kóstolók és Ress Hajnalka szórakoztatja a közönséget.
Főzni vágyók és csapatok jelentkezését várjuk az alábbi
telefonszámokon: 0908 138 764 vagy 0907 646 665

Gondolatébresztő

2014-ben indítottuk el azt a sorozatot, melyben egy-egy „gondolatébresztő” témával foglalkozunk. Mostani témakörünk:

A várakozásról

Arról, hogy a dolgokat meg kell várni

Arról, hogy önmagunk előtt nem szabad megbukni

Ha nem érkezik valaki a megbeszélte időben a találkozóra - legyen az nő vagy férfi, barát vagy idegen -, tizenöt percet várhatsz. Aztán menj el. S ha nem tudja magát jogos ürüggyel menteni, ne keresd többé az ilyen ember társaságát. Haragot vagy sértődést ne őrizz szívedben, mert ez méltatlan az emberhez. De ne nyújsd többé alkalmat a másiknak, hogy megvárakoztasson. Mert az emberek nyegleségből és gyávaságból is sértegetik egymást. A várakoztatás is ilyen nyegle sértés. Minden, minden dolgodban maradj másodpercre pontos. Nem lehetsz olyan fáradt, szomorú, kedvetlen, hogy az udvarias pontosság törvénye ellen vétkezzél. A pontosság nemcsak a királyok udvariassága, hanem minden felelős, rangját ismerő ember kötelessége. Elsőrendű ember az, aki érdek nélkül pontos. A lomha, a nyegle, a frivol ember mindig késik. Az ilyen ember végül is lekésik az élet nagy találkozójáról: önmagának megismeréséről.

Ha valamilyen életszabály kialakult életünkben, ahhoz mindenáron ragaszkodnunk kell; mert a felnőtt ember élete úgy áll össze szabályokból és életmódokból, mint egy épület szilárdan összerótt téglákból, s nem tanácsos megingatni ezt a szerkezetet azzal, hogy egyik vagy másik téglát elmozdítjuk helyéből. Negyven éven túl megtelik életünk rendszabályokkal, melyeket tekinthetnek mások rigolyáknak: mi tudjuk, hogy igazi értelmük a védekezés az anarchia ellen. Felkelés, lefekvés, szórakozások, munkaidő, emberekkel való kapcsolatok, mindezt idővel szigorú törvények szabályozzák. S ha vétünk e törvények ellen, lelkiismeretünk megtelik büntudattal. Nem igaz, hogy az életmód lehet „spontán”. Te magad lehetsz néha spontán, elhatározásaid, szenvedélyeid, ötleteid lehetnek önkéntesek: de életmódod, mely mindentől független, nem lehet önkéntes és ötletszerű. Ha az embereknek nem tetszik, hogy így vagy úgy élsz, másképpen, mint ahogy ők szeretnék, elképzelik, vagy másképpen, mint ahogy egyszer, valamilyen kényszerűség vagy félreértés parancsára megfogadtad nekik: ne bánjad. Nem az embereknek élsz. De ha a magad törvényei ellen vétkezel, e hűtlenséget keservesen megbánod. Még bűneidben és hibáidban is tartsd be a rendszert, mely életed törvényeiből következik. A világ szemében akárhányszor megbukhatsz. Önmagunk előtt nem szabad gyöngének lenni; mert ez az igazi bukás.

Megvárni, egy angyal és egy szent türelmével, amíg a dolgok - emberek, eszmék, helyzetek -, melyek hozzád tartoznak, eljutnak hozzád. Egyetlen lépést sem sietni feléjük, egyetlen mozdulattal, szóval sem siettetni közeledtüket. Mert bizonyos emberek, eszmék, helyzetek, melyek életedhez, jellemedhez, világi és szellemi sorsodhoz tartoznak, állandóan útban vannak feléd. Könyvek. Férfiak. Nők. Barátságok. Megismerések, igazságok. Ez mind feléd tart, lassú hömpölygéssel, s találkoznod kell egy napon. De te ne kapkodj, ne siettesd útjukat és közeledésüket. Ha nagyon sietsz feléjük, elkerülheted azt, ami fontos és személyesen a tiéd. Várj, nagy erővel, figyelmesen, egész sorsoddal és életeddel.

(Márai Sándor: Füves könyv)

Régi nóta, híres nóta

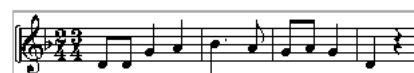

Járásunkban az idén 18. alkalommal rendezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirózsa címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban lekölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

De ki tudnám panaszolni magamat,
ha valaki meghallgatná szavamat,
minden bűm, bánatomat kisírnám,
hej, de kinek, mikor senki nem néz rám?

Úgy elmegyek, hírt se hallasz felőlem,
párjavesztett kismadár lesz belőlem,
felszállok egy zöld erdőbe zokogva,
sírt keresek egy nefelejcsbokorba.

Árok is van, gödör is van, szép lány is van, csúnya is van.

/:Az én rózsám kökény szeme, szeme fénye,
Vitt engem a, vitt engem, vitt engem,
Vitt engem a szerelembe.:/

Volt szeretőm tizenhárom, tíz elhagyott, maradt három.

/:Kettő megcsalt, maradt még egy, maradt még egy,
Azt az egyet én csalom meg, én csalom meg,
Azt az egyet én csalom meg.:/

**A Csemadok Országos Tanácsa megbízásából
a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya
2017. október 7-8-án rendez meg a
XVIII. ŐSZIRÓZSA
magyarnóta-énekesek országos versenyét.**

Zenei kíséret: Mezei Zsolt és zenekara - Dunamocs

A nótáénekesek versenyébe 2017. szeptember 10-ig
azok jelentkezését várjuk, akik betöltötték 16. élet-
évüket, felső korhatár nincs. A versenybe 2 magyar
nótával – hallgató, csárdás – lehet jelentkezni írásban
név, elérhetőség, valamint a nóták címének és hang-
nemének feltüntetésével a Csemadok NTV címen:

Oblastný výbor Csemadoku

991 28 Vinica, Nekyjská 397/27

e-mail: csemadokntv@gmail.com,

A borítékra írják rá: „ŐSZIRÓZSA”

Az érdeklődők bővebb tájékoztatást kérhetnek a
Csemadok NTV telefonszámán:

0907 85 62 96.

A jelentkezőknek részletes információt küldünk.

A jelentkezési lapok letölthetők a Csemadok hon-
lapjáról (www.intezet.sk; www.csemadok-hu.eu).

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT

2017. augusztus 19.

- 16.30 - **Ipolybalogi Árpád-kori templom:**
Ünnepi szentmise Szent István tiszteletére
- 18.00 - **Nagycsalomja, Béke park**
Ünnepi köszöntő - Kun Ferencz, Rákóczi Szövetség
Dráfi Mátyás, Jászai Mari-díjas érdemes művész,
Illés Gabriella, Ponty Tamás, Farkas Petra - a
Teátrum Színházi Társulás ünnepi műsora
A Magyarok Kenyerének megáldása
A 100 Tagú Cigányzenekar tagjaiból álló
Balassagyarmati Cigányzenekar előadása
- 21.00 - Tűzijáték

2017. augusztus 20.

Ipolynyék

- 10.45 - Szabadtéri szentmise a Szent István-szobornál
- Koszorúzás
- Szervezők: a Magyar Közösség Pártja inámi, ipolybalogi,
ipolykeszi, ipolynyéki, nagycsalomjai helyi szervezte

Inám Község Önkormányzata és Egyházközsége tisztelettel
meghívja Önt a 2017. augusztus 27-én tartandó

KEGYELETI MEGEMLÉKEZÉSRE

a felvidéki meghurcolt katolikus papok, hívek és Mons. Lénár
Károly pápai káplán emlékének tiszteletére és a felújított
Szent György római katolikus templom megáldására

- 10.30 - Szentmise az inámi római katolikus templomban,
celebrálja dr. Beer Miklós váci megyéspüspök
Ének: Blanka Straňovská, a Prágai Nemzeti Színház
első hegedőse, Erkel Ferenc Vegyeskar, Szécsény
Balázs Ottó - kántor
- 11.30 - Kegyeleti megemlékezés a templomkertben
Ünnepi beszéd: Csáky Pál - EP-képviselő
Vers: Dráfi Mátyás, Jászai Mari-díjas érdemes
művész, Buday Károly esperes
Százaz Márk és Dojcsán Krisztina - klarinét
- 12.15 Megvendégelés a templomkertben
/frissítő és harapnivaló/
- 13.00 Szentségimádás Vezető: Mgr. Zolczer György
plébános Ének: ipolyvarbói templomi vegyeskar
- 14.00 - 16.00 Római katolikus templom:
Üldözött sorsok - Molnár Imre történész és
PhDr. Farkas Zsolt plébános előadása
ANIMA vonósnégyes /Miskolc/ templomi koncertje

Országos Szent István Ünnepségek

Deáki, 2017. augusztus 26-27.

Program:

2017. augusztus 26.(szombat)

14.00 - Művelődési ház - Emlékkonferencia

- Megnyitó:** Bárdos Gyula, a Csemadok elnöke és
Jakócs Krisztina, Deáki polgármestere
Szent László-ábrázolások a középkori felvidéki templo-
mokban - fotókiállítás
Dr. Font Márta: A 11. századi magyar királykoronázások
közép-európai összefüggésben
Gál Péter: Életszentség - mítikus hagyomány -
közösségi cselekvések
Kovács László: Magyar szentek középkori ábrázolása
a felvidéki templomokban
- 18.00 - Római katolikus templom - Szentmise**
A budapesti Ad Libitum együttes kamarazenekari hang-
versenye

2017. augusztus 27. (vasárnap)

9.30 - Római katolikus templom - Ünnepi Szentmise

- Szentmisét mond és prédikál Tóth László kanonok,
püspöki helynök; ígét hirdet és áldást mond Édes Ákos
református lelkipásztor
Közreműködik a galántai Kodály Zoltán Daloskör,
vezényel Józsa Mónika; fiatal zoborvidéki népdal-
énekesek és a Kodály Zoltán Daloskör műsora
Szent István szobrának megkoszorúzása - közremű-
ködnek zoborvidéki éneklőcsoportok és a deáki Nefelejcs
énekkar. Beszédet mond Farkas Iván megyei képviselő.

Szent Istvánra emlékeznek

Bátorfaluban 2017. augusztus 20-án 16.30 órakor Szent
István-napi helyi ünnepséget tartanak a Tájházban.

Program:

- Emlékezés Szent Istvánra, és az új kenyér megáldása -
Mons. Dobos Péter lukanényei esperesplébános
- A nagycsalomjai citerások, az aptátújfalui, bátorfalui,
dacsókeszi asszonykórus műsora

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>

A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

**E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és
a Szlovák Köztársaság Kormányhivatala támogatta.**

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh
Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0905/71 77 76.
Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota.
Levélcím: 991 28 Vinica, Nekyjská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96.
Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Veľký Krtíš.
Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,40 EUR. Megjelenik 800 példányszámban.
A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének,
esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.